

Lauri Mäntysaaren Loputtomuus – Turun musiikkijuhlien moderni taidonnäyte

Lauri Mäntysaari, sävellys; Henriikka Tavi, libretto; Laura Humppila, ohjaus; Thomas Freundlich, projisoinnit; Tuuli Lindeberg, sopraano; Hanna Hujanen, klarinetti; Elisa Järvi, neljäsosasävelaskelpiano; Libero Muddu ja Tuisku Hillilä, live-elektroniikka.

Ooppera Skaalan tuottama **Lauri Mäntysaaren** kamariooppera *Loputtomuus* oli harvinaislaatuinen katsomis- ja kuuntelukokemus Turun musiikkijuhlilla. Ooppera on sävelletty käyttäen neljäsosasävelaskelpianoa, jonka teoksen pianisti **Elisa Järvi** on kehittänyt ja rakentanut itse. Neljäsosasävelaskelpiano on nimensä mukaisesti piano, jonka koskettimet antavat tilaa myös neljäsosasävelen liikkeelle – esimerkiksi C:n ja D:n välissä on cissän lisäksi äänet ”cus” ja ”dos”.

Oopperan sopraano **Tuuli Lindeberg** hurmaa loistavalla äänellään. Etenkin ajoittain koominen mutta toisaalta jännitystä kasvattava ”Noniin”-osa teki minuun suuren vaikutuksen. Yhteis-

työ pianistin ja klarinetistin kanssa oli saumatonta.

Oopperan tarina sivuaa paljon puhututtavia aiheita: ilmastonmuutosta, salaliittoteorioita ja ahdistusta. Nämä teemat tuntuvat toistuvan nykyaikaisessa, -teatterissa, -oopperassa ja -kirjallisuudessa. Välillä käsittely tuntuu jäävän hieman pinnalliseksi ja ajoittain turhauttavaksi. Keskustelin näytöksen jälkeen teoksesta muutaman kuulijan ja Ooppera Skaalan taiteellisen johtajan **Essi Luttisen** kanssa, ja minusta tuntuu, että todellisia ratkaisuja tai draaman kaaria näiden teemojen käsittelystä ei saa aikaan.

Mietin klassisia oopperoita, kuten *Carmenia*, *Jevgeni Oneginia* ja *Turandotia*, ja pohdin miten ne ovat sineaistuneet paikkansa oopperan historiassa. Ne käsittelevät hyvin yleisinhimillisiä aiheita: rakkautta, kuolemaa, valtataistelua, ystävyys-suhteita ja yhteiskuntaluokkia. Vaikka ilmastonmuutos koskettaa meitä kaikkia, en ehkä saa siihen samanlaista kosketusta kuin rakkauselämäni tai yhteiskuntaluokkaani. Pohdin, onko ilmastonmuutos taiteellisesti kestävä teema. Saammeko sen taiteellisesti käsittelystä jotain uutta

irti? En voi peilata abstraktiin hahmoon, joka ahdistuu ympäröivästä maailmasta. Tarina on samaan aikaan liian totta ja liian kaukainen. Kaipaisin taiteeseen taas ruohonjuuritason lähestymistä, samaistuttavia hahmoja ja konflikteja sekä perinteisiä draaman kaaria.

Vaikka ilmastonmuutos tuntuu nykyisin minusta olevan hieman kaksiulotteinen teema taiteessa, nautin silti paljon Ooppera Skaalan esityksestä. Tämä johtui pitkälti erinomaisesta valo- ja projisointisuunnittelusta, loistavasta sopraanosta ja mielenkiintoisesta libretosta. Kokonaisuus tarjosi kaikille nykyaikaisesta kiinnostuneille jotain, ja esitystä oli kutkuttava ja ajoittain jopa pelottava seurata. Odotan innolla, mitä säveltäjä ja libretisti onnistuvat kehittämään seuraavaksi.

Amelia Vaaranmaa

